

Список використаних джерел

1. Помиткін, Є. О. Психологія духовного розвитку особистості. – Київ: Наш час, 2007. – 280 с.
2. Дерка, Т. Г. Особливості формування акме-мотиваційного компонента акмеологічної компетентності фахівців фізичного виховання. – Вісник ЧНПУ ім. Т. Шевченка, 2016, №139, С. 307–311.
3. Шамич, О. М., & Іваннікова, Г. В. (2023). Аналіз методологічних та психолого-педагогічних аспектів фахової підготовки тренерів-викладачів фізичного виховання та спортивних педагогів. In The 5th International scientific and practical conference “Progressive research in the modern world” (February 1-3, 2023). BoScience Publisher, Boston, USA, 377–384. URL: <http://surl.li/qdhotn>
4. Сердюк Л.З., Шамич О.М. Психологічні основи самореалізації особистості Актуальні проблеми психології: Збірник наукових праць Інституту психології імені Г.С. Костюка НАПН України. – 2016. – Том. V: Психофізіологія. Психологія праці. Експериментальна психологія. – Випуск 16. – С.150-157. <http://appsychology.org.ua/data/jrn/v5/i16/19.pdf>
5. Adler, A. The Practice and Theory of Individual Psychology. – London: Routledge, 2009.
6. Duda, J., & Treasure, D. Motivation in Sport and Exercise. – Champaign, IL: Human Kinetics, 2010.

УДК 796.01:159.9

Гасанова Саїда Фарухівна,

кандидат наук з фізичного виховання і спорту,

доцент кафедри фізичного виховання і спорту

Київського національного університету будівництва та архітектури;

Яковлев Сергій Юрійович,

здобувач вищої освіти навчальної групи ФВСм-24

Київського національного університету будівництва та архітектури

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТКУ ПРОФЕСІЙНОЇ МОТИВАЦІЇ У ФАХІВЦІВ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ І СПОРТУ

У сучасних соціально-економічних умовах фізичне виховання виступає не лише засобом зміцнення здоров'я людини, а й важливим компонентом формування професійної компетентності майбутніх фахівців. Фізична культура традиційно розглядається як чинник, що сприяє гармонійному розвитку особистості, підготовці до праці, активної участі в суспільному житті та професійній діяльності. Сьогодні, в умовах зростання темпів інтенсифікації виробництва, особливого значення набуває якісна підготовка фахівців, зокрема у сфері фізичного виховання і спорту, що потребує не лише належного рівня знань і навичок, а й високої професійної мотивації.

Мотивація виступає внутрішнім рушієм професійного самовдосконалення фахівця, визначає ступінь його залучення до діяльності, рівень ініціативності та стійкості до труднощів. Професійна мотивація у сфері фізичного виховання і спорту формується у взаємозв'язку з ціннісними орієнтаціями, потребою в самореалізації, інтересом до спортивної діяльності, прагненням досягнення успіху, а також із почуттям соціальної відповідальності за результати своєї праці. Як зазначає А. Сущенко, у сучасному інформаційному суспільстві гостро постала проблема гіподинамії, що негативно впливає як на фізичний, так і на професійний розвиток людини. Це створює об'єктивну потребу у переосмисленні змісту фізичного виховання, трансформації його в напрямі професійної спрямованості та формування стійкої мотивації до активної рухової діяльності.

Формування професійної мотивації майбутніх фахівців із фізичного виховання відбувається під впливом соціальних, освітніх і психологічних чинників. У педагогічному процесі вона розвивається через усвідомлення значущості професійної діяльності, емоційно-позитивне ставлення до навчальних занять і розуміння перспектив саморозвитку. Вивчення наукових джерел свідчить про необхідність системно-педагогічного проектування методів і засобів підготовки студентів до професійної діяльності з урахуванням психофізіологічних особливостей особистості.

Майбутні фахівці з фізичного виховання повинні усвідомлювати, що їхня майбутня робота пов'язана з високими фізичними навантаженнями, інтенсивною комунікацією, необхідністю швидкої психофізичної адаптації до змінних умов. Саме тому важливим аспектом професійної підготовки є виховання внутрішньої мотивації до фізичної активності, яка забезпечує не лише високі показники фізичної підготовленості, але й розвиток професійної стійкості, працездатності та емоційної стабільності.

Мотиваційна сфера студентів є складною системою, яка включає потреби, інтереси, цінності, установки та переконання. Є. Захаріна наголошує, що підвищення інтересу до фізичної культури можливе двома шляхами: цілеспрямованим впливом на окремі мотиви або формуванням мотиваційної сфери в цілому. Важливим завданням педагогів є створення сприятливих умов для розвитку позитивного ставлення до занять, використання різних форм заохочення та самостимулювання.

Значну роль відіграє індивідуалізація навчально-тренувального процесу. На думку О. Біліченко, одним із шляхів підвищення мотивації студентів до занять фізичним вихованням є залучення їх до виконання вправ, які відповідають їхнім інтересам і фізичним можливостям. Така діяльність забезпечує більшу зацікавленість, викликає емоційно-позитивне ставлення до фізичних вправ і підвищує ефективність засвоєння навчального матеріалу.

Професійна мотивація тісно пов'язана з потребою в самовдосконаленні, що відображає здатність особистості ставити й досягати професійно значущих цілей. Важливо, щоб майбутні фахівці усвідомлювали значення власного фізичного та психічного стану для успішної діяльності, адже саме фізична культура є передумовою високої працездатності, емоційного благополуччя та професійного довголіття.

Ефективність формування професійної мотивації залежить від педагогічних технологій, спрямованих на розвиток усвідомленої потреби у фізичній активності. Як зазначають Л. Татарченко, М. Присяжна та Є. Лашко, підвищення інтересу до фізичного виховання досягається через застосування сучасних методів рухової активності, оновлення змісту занять і створення умов для самореалізації студентів. Важливим є використання інноваційних форм організації освітнього процесу, спрямованих на розвиток самостійності, змагальності, творчого підходу до рухової діяльності. Система фізичного виховання у закладах вищої освіти має бути орієнтована на формування особистої фізичної культури студента як інтегральної якості, що поєднує знання, вміння, потреби, цінності та поведінкові прояви. Вона є не лише показником професійної культури, але й умовою самовдосконалення, саморозвитку й досягнення життєвих цілей.

Як підкреслюють Т. Круцевич, В. Ареф'єв і Г. Грибан, найвищий рівень ефективності занять з фізичного виховання досягається тоді, коли участь у них обумовлена внутрішніми мотивами — інтересом, задоволенням, прагненням до самоперевершення та здорового способу життя. Підтримка позитивної навчальної мотивації студентів сприяє свідомому засвоєнню знань, формуванню професійних навичок, розвитку відповідальності та наполегливості у досягненні цілей.

Отже, формування та розвиток професійної мотивації у фахівців із фізичного виховання і спорту є складним багаторівневим процесом, що охоплює когнітивні, емоційні, ціннісні та поведінкові компоненти. Ефективність цього процесу визначається системним підходом до організації навчально-тренувальної діяльності, спрямованістю на саморозвиток і самореалізацію особистості.

Підвищення професійної мотивації студентів потребує впровадження інноваційних форм фізичного виховання, особистісно орієнтованих технологій навчання, створення позитивного емоційного середовища та усвідомлення суспільної значущості обраної професії. Саме формування внутрішньої мотивації забезпечує перехід від зовнішнього стимулювання до самокерованої професійної активності, що є запорукою ефективної підготовки майбутніх фахівців у галузі фізичного виховання і спорту.

Список використаних джерел

1. Біліченко О. Мотивація студентів до занять фізичною культурою та спортом. // Фізичне виховання студентів. – 2019. – №3. – С. 1–5.
  2. Захаріна Є.А. Формування мотивації студентів до занять фізичною культурою. // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. – 2017. – №6. – С. 164–167.
  3. Руденко М.В., Калениченко Р.А., Капосльоз Г.В., Корчова Г.Л. Основи професійної освіти. Київ: ЦП Компрінг, 2018. 613 с.
  4. Сущенко А. Фізична культура і сучасне інформаційне суспільство. // Науковий вісник ХДАФК. – 2021. – №2. – С. 281–285.
  5. Татарченко Л.І., Присяжна М.К., Лашко Є.Л. Формування мотивації студентів до занять фізичною культурою і спортом у закладах вищої освіти. // Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. – 2023. – Вип. 3К(162). – С. 83–91.
  6. Круцевич Т.Ю., Ареф'єв В.Г., Грибан Г.П. Теоретичні засади професійно-прикладної фізичної підготовки студентів. – Київ: Олімпійська література, 2020. – 220 с.
  7. Шамич, О. М., & Іваннікова, Г. В. (2023). Аналіз методологічних та психолого-педагогічних аспектів фахової підготовки тренерів-викладачів фізичного виховання та спортивних педагогів. In The 5th International scientific and practical conference “Progressive research in the modern world” (February 1-3, 2023). WoScience Publisher, Boston, USA, 377–384. URL: <http://surf.li/qdhotn>
  8. Шамич, О. М., & Іваннікова, Г. В. (2023). Контент-аналіз професійної роботи тренерів-викладачів з фізичного виховання та спортивних педагогів. In The 2nd International scientific and practical conference “Innovations and prospects in modern science” (February 13-15, 2023). SSPG Publish, Stockholm, Sweden, 209–220.
1. URL: <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/02/INNOVATIONS-AND-PROSPECTS-IN-MODERN-SCIENCE-13-15.02.23.pdf#page=209>
  9. Шамич, О. М., & Іваннікова, Г. В. (2023). Психолого-педагогічні та соціальні аспекти процесу підготовки тренерів-викладачів фізичного виховання та спортивних педагогів. The 5th International scientific and practical conference “Scientific progress: innovations, achievements and prospects” (February 6-8, 2023) MDPC Publishing, Munich, Germany. 2023. P. 277-288. <https://sci-conf.com.ua/wp-content/uploads/2023/02/SCIENTIFIC-PROGRESS-INNOVATIONS-ACHIEVEMENTS-AND-PROSPECTS-6-8.02.23.pdf>

УДК 338.45:69.003

Гергі Денис Семенович,

*докторант Київського національного університету
будівництва і архітектури*

ІНДИКАТОРНО-ОРІЄТОВАНА МОДЕЛЬ МОНІТОРИНГУ ЕФЕКТИВНОСТІ ОПЕРАЦІЙНОГО ПОРТФЕЛЯ ДЕВЕЛОПЕРА

Методологічний концепт адаптогенної моделі формування портфеля девелопера трактує девелоперсько-підрядний контур як відкриту кіберфізичну систему, у якій проєкти є носіями керованої варіативності, а управлінські рішення — механізмами перерозподілу гнучкості між технологічними,